

BÉKE KOLUMBIÁRA! CSAPÁS A TERMÉSZETRE

▷ SZÖVEG: KARÁTH KATA

Hirtelen fekete öltönyös biztonsági őrök sorfala emelkedik fel melletttem, szinte a semmiből. Egy sötétített üvegű luxusautó gurul be a Simon Bolívar térre, rendőrök és katonák szoros gyűrűjében. Az ajtó kinyílik, a testőrök szorosabbra húzzák védőfalukat és egy alacsony, szemüveges úr bukkan elő, sildes sapkával a fején: Rodrigo Londoño Echeverri, alias Timochenko. Kolumbia legrettegettebb gerillavezére megérkezett Bogotába

A hogy a FARC (Kolumbia Forradalmi Fegyveres Erői) vezetője elhalad mellett, első gondolatom az, vajon hogyan is szorulhat ennyi hatalom egy ekkoraka emberbe? A színpadra igyekeznek, hogy bejelenthesse az izgatott tömegnek: a FARC mostantól nem vérrel és Kalasnyikovokkal, hanem politikai pártként fog egy jobb Kolumbiáért harcolni.

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

RÓZSÁS BÉKE?

Átküzdöm magam az örök többszörös gyűrűjén (beengednek, mivel azt hiszik, hogy egy indián delegáció tagja vagyok), hogy egészen közlelől lehessen tanúja a „kolumbiai béke” egy újabb történelmi pillanatának, amely remélhetőleg véget vet az ország 52 éve tartó polgárháborújának. A tömeg váratlanul eksztázisban üvölt föl mögöttem. Timochenko már a színpad közepén feszít, háta mögött egy óriási vörös rózsza jelenik meg a kivetítőn – a FARC új szimbóluma: ezzel is hangsúlyozva a békés átalakulást, hiszen a korábbi logó egészen más volt: Kolumbia térképe, közepén egy könyv és alatta két, keresztbe tett Kalasnyikov – „Tanulj és harcolj Kolumbiáért!” jelentéssel.

Miközben Timochenko orosz marxista szellemben előadott beszédével könnyekig meghatja az összegyűlteket, látom, hogy a színpadra váró indián öregeknek ugyanaz jár a fejében, mint nekem. Szemükben a kétség, düh és remény egyvelege tükröződik, hiszen a több mint fél évszázados konfliktus 220 ezernél is több halottat követelt, és 7 millió embert üldözött el otthonából.

A tavaly novemberben aláírt béke pedig törékeny. Először meg is bukott. Amikor népszavazásra bocsátották a feltételeket, a szavazók 50,2%-a, szinte csak hajszálnyi többséggel kijelentette, hogy nem elég szigorúak az emberrabló, kábítószer-kereskedő és gyilkos gerillákra váró büntetések. Ám mint minden nép-

Amikor népszavazásra bocsátották a feltételeket, a szavazók 50,2%-a, szinte csak hajszálnyi többséggel kijelentette, hogy nem elég szigorúak az emberrabló, kábítószer-kereskedő és gyilkos gerillákra váró büntetések.

AZ EX-GERILLÁK „BEVESZIK” BOGOTÁT
TIMOCHENKO BEJELENTI ÚJ POLITIKAI PÁRTJUK ALAPÍTÁSÁT, SZINTÉN FARC (KÖZÖS FORRADALMI ALTERNATÍV ERŐ) RÖVIDÍTÉSSEL A BOLIVAR TÉREN (KEZDŐ OLDALPÁR)

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

NAGYPAPA A LUGASBAN...

...ÉS A HÜTÖBEN BIZTOS VAN SŐR IS. VALÓJÁBAN PEDIG RODRIGO LONDOÑO ECHEVERRI, ALIAS TIMOCHENKO, A LEGNAGYOBB KOLUMBIAI GERILLASZERVEZET, AZ ÉVTIZEDEKIG RETTEGETT FARC VEZÉRE ÉPP MEGPIHEN A MESETASBAN MEGRENDEZETT HIVATALOS FEGYVERLETÉLI ZÁRÓÜNNEPÉGI UTÁN

FEGYVERBŐL RÓZSA

ÚJ SZIMBÓLUM, ÚJ SZÁNDÉKOK. A BÉKÉS ÁTMENET SORÁN NYILVÁN MEGHATÁROZÓ POLITIKAI ERŐVÉ KIVÁN VÁLNI A SZERVEZET. PERSZE KÉT GENERÁCIÓN ÁT MÁR RÉSZE VOLT A KOLUMBIAI ÉLETNEK – VÉRREL ÉS FEGYVERREL, DE MOST VALAMI MÁS KÖVETKEZHET

szavazásnál, a számok itt sem feltétlenül tükrözik a valóságot, hiszen a lakoságnak csupán alig több mint harmada ment el voksolni.

Közben nagy ováció közepette Timochenko befejezi többoldalas szónoklatát, és lelket tisztító füstölőjükbe burkolódzva, dobok és furulyák vad ritmusára az öreg indiánok is felvonulnak a színpadra. „*Ahogy megjósolták, a Dél Keselyűje újra egyesül az Észak Sasával, amikor végre béke honol ebben az országban*” – zeng egy észak-amerikai indián hangja, mialatt az egész delegáció Timochenkóval együtt elszívja a békepipát.

Később megtudom, hogy – mint sokan mások – ők sem fognak sosem megbocsátani a gerilláknak, de készek bármit megtenni, csak véget vethessenek a generációkat átszövő rettegésnek. Így a világ most már egy konfliktus utáni Kolumbiát lát. Mégis, ha egy helyit megállítunk az utcán, nyugtalan pislogások közepette inkább egy „egyezmény” utáni állapotról beszél, de nem békéről. Számukra ez csupán a kezdet... Az igazi békefolyamat csak most következik, ha egyáltalán eljön. A FARC-on kívüli más gerillacsoportok és a drogbárók paramilitaristái továbbra ugyanúgy is portyáznak az országban...

Ahogy a békepipa füstje szétfoszlik az éjszakai égen, és a kivetített FARC-rózsák egymás után átsuhannak a katedrális falán, érezni lehet, hogy a valóban erőszakmentes Kolumbia megteremtése még hosszú évekig tartó, kemény munkát és összefogást követel.

Mégis, ha egy helyit megállítunk az utcán, nyugtalan pislogások közepette inkább egy „egyezmény” utáni állapotról beszél, de nem békéről. Számukra ez csupán a kezdet...

A FARC-GERILLÁK HÉTKOZNPJAI

A dzsungelmélyi táborokban hajnali ötkor kezdődött a nap. Reggeli után néhányan őrjáratozásra mentek, míg mások a tábor határait őrizték. A táborban maradtak közül sokan írni, olvasni és számolni tanultak iskolázottabb társaiktól, de a marxizmus alapelvei sem maradtak ki a napi leckékből. Délután együtt fürdött mindenki a közeli folyóban vagy tóban, a felszereltebb táborokban pedig este együtt nézték a híreket egy műholdas tévén, majd kilenc órákor lámpaoltás.

A táborokat gyakran költöztették, de a felépítés mindig ugyanaz maradt. Minden gerillának járt egy sátor, amely egy deszkából kialakított alvóhelyből, szúnyoghálóból és kifizített, de álcázott műanyag ponyvából állt – ez utóbbi a gyakori trópusi esők elleni védelemre. A lakóhelyet deszkapallók kötötték össze a konyhasátorral, a központi gyülekezőhellyel és a latrinákkal.

A nőket és férfiakat egyenlőként kezelték, mindenkinek járt két garnitúra egyenruha, egy pár bakancs, egy AK-47 Kalasnyikov (elegendő lőszerrel), valamint napi háromszori étkezés. Az utolsó években a létszám harmada már nőkből állt, sokan közülük komoly katonai rangot viseltek. Szerelmbe esni szabad volt, de csak parancsnoki engedéllyel. A gyermekvállalást azonban szigorúan tiltották, hiszen az anyaság nem fért össze a gerillaélet kötelességeivel. Ha mégis megtörtént, vagy elvetették a gyereket, vagy pedig rábízták egy távoli rokonokra. Sokan – férfiak és nők egyaránt – nagyon fiatalon, akár 13–15 évesen csatlakoztak a gerillákhoz a jobb élet (és jobb Kolumbia) reményében.

ERDEI BÁZIS

A LOMBOK TAKARÁSÁBAN, GYORSAN KÖLTÖZTETHETŐ, DE AZ ESŐTŐL VÉDETT, VÍZELVEZETŐ ÁRKOKKAL IS ELLÁTOTT TÁBOROK JELENTETTÉK A GERILLACSAPATOK OTTHONAIT. MÁRA ELHAGYATOTTÁ VÁLTAK, AHOGY AZ ERDŐ IS KIFOSZTHATÓVÁ

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

FEGYVERLETÉTEL

AZ ÚJ, BÉKÉS KOLUMBIAI ARANYKORBAN BÍZVA. SANTOS ELNÖK ÉS TIMOCHENKO KEZÉBEN ALEX SASTOQUE KOLUMBIAI MŰVÉSZ „A BÉKE TERMESZTÉSE” CÍMŰ MŰVE, AMELY AZ ARANY KALASNYIKOV LAPÁTTÁ TÖRTÉNŐ ÁTALAKULÁSÁT ÁBRÁZOLJA. AZ UTÓBBI HÓNAPOKBAN NEM CSAK A FARC, HANEM A KISEBB GERILLASZERVEZETEK TÖBBSÉGE IS LETETTE A FEGYVERT, ÚJ UTAKAT KERESVE AZ ÉRDEKÉRVÉNYESÍTÉSÉHEZ

A BÉKESZERZŐDÉS

Már évtizedek óta zajlottak ilyen-olyan tárgyalások, de a legtöbb kudarcba fulladt, mert szinte semmiben sem volt egyetértés a felek között. A jelenlegi miniszterelnök, Juan Manuel Santos 2012-be kezdte el a lényegi egyeztetéseket a FARC-vezetőséggel Kubában, Havannában. Bár 2016. augusztus végére sikerült megegyezniük, a népszavazás bukása miatt a végső békeszerződés aláírására csak november 24-én került sor. A szerződés lényegi pontjai szerint minden gerilla amnesztiát kap, kivéve a háborús bűnöket elkövetőket – esetükben egy speciális bíróság fog ítéletet hozni. Az összes gerillát átmeneti táborokba költöztetik, ahol vagy a bírósági eljárásra, vagy pedig a polgári életbe segítő rehabilitációs programra várnak. Hat hónapon belül az összes fegyvert át kell adniuk az ENSZ kijelölt csoportjának (ez utóbbi folyamat 2017. június végén fejeződött be). Végezetül: a FARC-nak joga van politikai párt létrehozására, amelyet 2017. augusztus végén be is jelentettek – ráadásul öt parlamenti helyet mindenképpen kapnak.

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

ERDŐÁLDOZAT

Miközben a gerillák előbújnak Caquéta, Meta és Chocó dzsungeleinek mélyéről, és leteszik a fegyvert, úgy veszik fel mások a fejszét (láncfűrész), hogy illegális fakitermeléssel keressék a kenyerüket. „*Most már, hogy a FARC megszűnt, nincs, aki felügyelje a fakitermelést. Ugyanis, amikor még ők uralták e területeket, nagyon szigorúan korlátozták, hogy ki mennyi fát vághat ki*” – meséli Pablo Negret Torres kolumbiai kutató, aki azt vizsgálja, hogy egy ilyen rendkívül hosszú és kiterjedt fegyveres konfliktus milyen hatással volt a természeti környezetre. A Karib-tenger partján fekvő Cartagena városában találkozunk, ahová július végén a világ minden tájáról érkeztek a szakértők. A központi téma nem meglepő módon: vajon a természet áldozatává válik-e majd Kolumbia oly sokáig áhított békéjének?

Amikor először hallgattam Pablót, leesett az állam. Gerillák mint az erdők önjelölt védelmezői? Persze, ez azért erős túlzás, és sok szakember enyhe pánikrohamot kap, ha egy újságíró így értelmezi szavait. „*Kétségtelen, hogy a gerillalakta területeken jelentősen alacsonyabb volt a fakitermelés mértéke, mint ott, ahol az embernek sem karabélytól, sem ta-*

A gerillalakta területeken jelentősen alacsonyabb volt a fakitermelés mértéke, mint ott, ahol az embernek sem karabélytól, sem taposóaknától nem kellett félnie.

LETAROLVA

A FA NYERSANYAG, ÉRTÉK, DE ÉRTÉKES A HELY IS, HA ÚJ ÜLTETVÉNYEKRŐL VAN SZÓ, ÉS AZ ERDŐ ALATTI FÖLD ÁSVÁNYKINCSEKET, NEMESFÉMET IS REJTHET. FÖLDNYERÉS MIATTI ILLEGÁLIS ERDŐÉGETÉS SAN ANDRÉS DE PISIMBALÁ FALU KÖZELÉBEN

FOTÓ: KARÁTH KATA

A gerilláknak élet-halál kérdés volt, hogy a dzsungel mélyén elrejtett bázisaikat ne tudják kiszűrni az esetleg arra cirkáló katonai helikopterek.

posóaknától nem kellett félnie. Az igaz, hogy a FARC gerillái az utóbbi évtizedekben főként a kábítószerkereskedelem felügyeletéből pénzelték magukat, de a farmereknek sokszor elég volt csupán egy aprócska foltot kitisztítani az erdőben, hogy elegendő kokainhoz szükséges kokacserjét termesszenek. A gerilláknak viszont élet-halál kérdés volt, hogy a dzsungel mélyén elrejtett bázisaikat ne tudják kiszűrni az esetleg arra cirkáló katonai helikopterek. Így, ha nem is feltétlenül a legnemesebb szándéktól vezérelve, de a gerillák kénytelenek voltak vasszigorral védeni a rejteket adó lombokat” – magyarázza Pablo vehemensen.

Aztán jött a béke. A kormány jelenleg túlságos elfoglalt az Új-Kolumbia-építéssel, ahol a lakosság már nem reflexszerűen veti földre magát, ha durranásokat hall. A gerillák által hagyott ür valódi természetvédelmi örökkel történő kitöltése még messze van. Így nincs, aki megakadályozza, hogy a hazai és külföldi cégek sokasága, valamint a 7 millió kitelepített, éhes ember kiszipolyozza mindazt, amit csak a föld – látszólag ingyen – adhat, legyen bár az értékes faanyag vagy netán arany. Így sok erdővidéken akár az ötvenszeresére is nőtt az erdőirtás területi kiterjedése!

FOTÓ: KARÁTH KATA

ÉLETTEL TELVE

LEERESZKEDIK A DÉLUTÁNI PÁRA A SIERRA NEVEDA DE SANTA HEGYSÉG BURJÁNZÓ ESŐERDEJÉNEK EGYIK ÖSVÉNYÉRE. A RENDKÍVÜL FAJGAZDAG, NEDVES ERDŐK HELYZETE MEGRENDÜLNI LÁTSZIK. EDDIG MENEDÉKET ÉS TAKARÁST ADTAK A GERILLÁKNAK, MOST AZONBAN MEGINDULHAT A ROHAM AZ ELFOGLALÁSUKRA

BÁNYASEBEK

„Rendkívül félrevezető, hogy most már mindenki egy konfliktus utáni Kolumbiáról beszél” – magyarázza Cristina Gómez Garcia-Reyes, aki a kolumbiai nemzeti parkok hálózatának dolgozik. Ő maga nem az afféle természetvédelem képviselője, ahol a védett az egyben érinthetetlen is, hanem a helyiek gazdasági érdekeit magában foglaló, de környezeti szempontból is fenntartható megoldást akar kialakítani.

„Sokakat nagyon komoly gazdasági érdekek fűznek a korábban bolygatatlan területekhez, és a maffiózók készek akár fegyverrel is megkaparintani, ami pénzt hoz nekik.” Cristina szerint az egyik ilyen, eddig elzárt eldorádó a La Serranía de San Lucas-vidék. Az ország északi részén magasodó hegyvonulat stratégiaileg kiváló helyszín volt a gerillák számára: innen szemmel tarthatták a Magdalena folyó északi árterületeit és szabályozhatták a délre tartó forgalmat. Ennek viszont az volt a hátulütője, hogy a hegyvidék nem

FOTÓ: CRISTINA GOMEZ GARCIA-REYES

SZAKSZERŰTLEN MEGOLDÁSOK

AZ ARANYBÁNYÁSZAT ERŐS ERDŐ- ÉS TALAJPUSZTULÁST, TÁJSEBEKET, NEHÉZFÉMSZENNYEZÉST IS OKOZHAT (ITT ÉPP A SERRANÍA DE SAN LUCAS ERDŐIBEN). ÁM A GYORS, HATÉKONY KITERMELÉS FELÜLÍRJA A KÖRNYEZETKIMÉLŐ MÓDSZEREKET

KILÉPVÉ AZ ERDŐBŐL

A RENDKÍVÜL TAGOLT TEREP ÉS A ZÁRT ERDŐK – ÉS PERSZE SOKSZOR HELYI TÁMOGATÁS – TETTÉK LEHETŐVÉ AZ ÉVTIZEDES GERILLAHARCOT. A REMÉNYEK SZERINT A HÁBORÚSKODÁSNAK VÉGE, ÁM A FEGYVERFORGATÓ EZREKNEK ÚJ SZEREPKÖR KELLENE...

„Sokakat nagyon komoly gazdasági érdekek fűznek a korábban bolygatatlan területekhez, és a maffiózók készek akár fegyverrel is megkaparintani, ami pénzt hoz nekik.”

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

Az efféle bányászat amúgy is ördögi csapda, amely nemcsak a természetet teszi tönkre, hanem felemészt bárkit, aki belekezd.

kerülhetett természetvédelmi oltalom alá. Ráadásul korábban jó nagy területeire állami bányászati engedélyeket adtak ki. Most viszont, hogy a gerillák túlnyomó része kivonult a hegyekből, szabad az út. Senki sem ellenőrzi, hogy kik vágják ki fákat, sőt erdőket, hogyan bányásznak. Előfordult, hogy Cristina és kollégái egy évvel később visszatértek egy már vizsgált területre, és

közben a hegyoldalakat már csontig marták a szekszertlenül dolgozó aranybányászok, a folyó pedig – az aranyleválasztáshoz használt, olcsó és könnyű megoldást jelentő – mérgező higanytól bűzlött.

Ráadásul az efféle bányászat amúgy is ördögi csapda, amely nemcsak a természetet teszi tönkre, hanem felemészt bárkit, aki belekezd. Az emberek a gyors meggazdagodás reményében sereglenek oda, ám, mivel a helyszíni megélhetési árak ilyenkor igen megugranak, ottragadnak, és amilyen gyorsan keresték a pénzt, olyan hirtelen el is költik. Végül szegényebbek lesznek, mint amikor belevágtak az egészbe.

HADI HELYZET

Hetekkel később a Tatacoa-sivatagban járok. Csupán ötóránnyira van Bogotától, de 2200 méterrel alacsonyabban, ami – szinte földönkívüli jelleget kölcsönözve – teljesen átvarázsolja a tájat. Már este kilenc óra van, de a Nap hátrahagyott melege még mindig fojtogatóan kering a levegőben. Éppen a vacsorámra várok, amikor egy fiatal hölgy, Stefania Pineda Castro ül le az asztalhoz, vállán egy pápaszemes andoki medvét ábrázoló jelvénnel. Nemzeti parknak dolgozik, és éppen kiküldetésben jár egy kollégájával. Ott a pislákoló, éjjeli lepkés lámpafényben Stefania is megerősíti, hogy a valóságban Kolumbiában még mindig háború zajlik, de most egyre inkább a természeti kincsekért folynak a harcok.

A kormány jelentős nagyságú területeket tervez védelem alá helyezni – akár 2,5 millió hektárt is –, főként ott, ahol korábban a FARC volt az úr. A szakértők elengedhetetlennek tartják a védelem növelését, hiszen (még) a Föld egyik legfajgazdagabb vidékéről van szó. Ám az, hogy ki fogja legalább olyan elszántsággal védeni e területeket, mint korábbi gerilla-őrzői és hogy miből fogják finanszírozni a fenntartásukat – még mindenkinek homályos. A környezetvédelmi miniszter, Luis Gilberto Murillo még a cartagenai konferencia során elismerte, hogy jövőre 60%-kal csökkentik a természetvédelemre szánt összegeket. „Tartunk tőle, hogy ez a csökkentés leginkább rajtunk fog lecsapódni és sokunkat leépítik” – mondja keserűen Stefania. De addig is a terepet járják. A már védett területek szomszédságában húzódó magánföldök tulajdonosait próbálják a természet oldalára állítani azzal, hogy felajánlják: egy speciális természetvédelmi minősítést kaphat az arra érdemes térség, így, ha nem is állami tulajdonban, de a természeti különlegességek bizonyos fokú állami védelmet élvezhetnek. A tulajnak pedig lehetősége nyílik ökoturisztikai paradicsommá alakítani a kaktuszoktól és armadilloktól hemzseggő „hátsókertjét”.

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

SZÖGRE AKASZTVA

A KALASNYIKOVOK ORSZÁGSZERTE ELHALLGATTAK. A FEGYVERES HARC MEGSZÜNT, DE A SZEMBENÁLLÁS CSAK ENYHÜLT. A HÁBORÚS HELYZET ÉPP ÚJ TARTALOMMAL TÖLTŐDIK...

FOTÓ: ISTOCKPHOTO

A kormány jelentős nagyságú területeket tervez védelem alá helyezni – akár 2,5 millió hektárt is –, főként ott, ahol korábban a FARC volt az úr.

VÉDELEMRE VÁRVA

A TERMÉSZETVÉDELEM LASSÚBB, MINT A BÉKEKÖTÉSSSEL VESZÉLYTELENNÉ VÁLÓ ERDŐSÉGEKET BEKEBELEZNI VÁGYÓK LENDÜLETE. KORMÁNYZATI INTÉZKEDÉSEK HÍJÁN ÚJ FESZÜLTSEGEK SZÜLETNEK

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

GERILLÁBÓL TERMÉSZETVÉDŐ?

A Hold utolsó sarlója szemtelenül vigyorog ránk, mintha csak egy utolsó szánakozó pillantást vetne, mielőtt semmivé foszlik a sivatagi éjben. Talán maguk a gerillák jelentik a megoldást? A béke hirtelen több mint 7000 harcost tett munkanélkülivé, és a kormánzatnak nagyon gyorsan „tisztességes” munkába kell őket állítani, nehogy a drogbárók vagy más gerillaszervezetek lecsapjanak rájuk. A természetvédelmi őrség egy elegáns mozdulattal áthidalhatná ezt a problémát – és ezzel Stefánia is egyetért.

A gerilláknál szinte senki sem ismeri jobban a védendő hegyeket, erdőket és bennük kanyargó folyókat, hiszen sokuknak évekig ezek voltak a valós otthonaik. Állítólag már meg is kezdődött az „átképzés” azok számára, akiket vonz ez a lehetőség. Stefánia megígérte, hogy egy beszélgetésre megpróbál majd keríteni nekem egy természetvédelmi őrré vedlett gerillát... De azért én is megmozgatok minden szálát: egy német kollégától két telefonszámot is kapok, amin elérhetem a FARC sajtósaít. Bár elvileg már nem kell tőlük tartani, ám azért heves szívdobogások közepette küldtem el nekik üzenetemet, majd egy vállrándítás után magának Timochenkónak is feltettem a kérdést a Twitterjén – lesz-e igazi természetvédő a dzsungel gerilláiból...?

A béke hirtelen több mint 7000 harcost tett munkanélkülivé, és a kormánzatnak nagyon gyorsan „tisztességes” munkába kell őket állítani, nehogy a drogbárók vagy más gerillaszervezetek lecsapjanak rájuk.

SZERVEZETT ERŐ

AHOGY A FARC-CSAPATOK IS SZABÁLYOZOTTAN MŰKÖDTEK, ÚGY A TERMÉSZETVÉDELEM IS SZERVEZETT VÉDERŐT KÖVETELNE. KÉRDÉS, LEHET-E ÁLLAMI SZERVEZETEKBE ILLESZTENI A HARCDZETT, DE ALAPVETŐEN RENDSZERELLENES KATONÁKAT

AZ UTOLSÓ TISZTÍTÁS

A FIATALOK ALKOTTA GERILLAEGYSÉGEKNEK LÉTELEME VOLT A FEGYVERES HARC. ÉVEKIG AZ ERDŐSÉGEKBE ÉLTEK, AKCIÓK, MENEKÜLÉSEK KÖZEPETTE. A HÉTKÖZNAPI ÉLETBE VALÓ VISSZATÉRÉS NEM PROBLÉMAMENTES. A FARC KELETI BLOKK 15-ÖS FRONTJÁNAK GERILLÁI MÉG UTOLJÁRA MEGTISZTÍTJÁK FEGYVEREIKET EL DIAMANTE-BAN, MIELŐTT LEADJÁK AZOKAT AZ ENSZ KÉPVISELŐINEK

FOTÓ: STEPHAN KROENER © KOLUMBIENVERSTEHEN

KARÁTH KATA
SZABADÚSZÓ TUDOMÁNYOS
ÚJSÁGÍRÓ, A TERMÉSZET
ÉS A GEOPOLITIKA ÚTKÖZÉSI
PONTJAIT ELEMZI

FARC

Teljes nevén Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia – Ejército del Pueblo (FARC-EP), azaz Kolumbia Forradalmi Fegyveres Erői – a Nép Hadserege. 1964–66 között jött létre, miután a kolumbiai hadsereg megszállta Marquetalia városát, hogy szétoszlassanak egy korábbi időszakról visszamaradt lázadó bandát. Kommunista elveket követve és a kormánnyal szembeni mérhetetlen elégedetlenség-től vezelve a gerillacsapat autonóm közösséget igyekezett létrehozni a környéken. Miután a hadsereg szétverte őket, a szétszéledt gerillák később újra összegyűltek, és 1966-ra megalapították a FARC-ot. Kezdetben csupán 350 fős létszámú volt, fénykorában, az 1990-es évek közepén viszont majd' 20 ezer tagot számlált.